

29.1.2026

R 731/2025/374

Julkinen seloste Etelä-Karjalan käräjäoikeuden 29.1.2026 antamasta tuomiosta nro 1041 2029

Etelä-Karjalan käräjäoikeus on 29.1.2026 tuominnut vuonna 1998 syntyneen naisen törkeästä lapsen seksuaalisesta hyväksikäytöstä, joka on tapahtunut 1.6.2018 – 30.4.2019 välisenä aikana kuudella eri tapaamiskerralla neljällä eri paikkakunnalla.

Seksuaalirikoksia koskevat rikoslain 20 luvun säännökset ovat muuttuneet 1.1.2023 lukien. Rikoslain 3 luvun 2 §:n mukaan rikokseen on sovellettava tekohetkellä voimassa ollutta lakia, jollei tuomitsemishetkellä voimassa olevan lain soveltaminen johtaisi lievempään lopputulokseen. Tapaukseen on sovellettu tekohetkellä voimassa ollutta lakia, koska nyt voimassa olevan muuttuneen lain soveltaminen ei johtaisi lievempään lopputulokseen.

Naisen, joka oli tapahtuma-aikaan 19-20-vuotias, syyksi luettiin se, että hän oli koskettelemalla tehnyt tapahtuma-aikaan 13-14-vuotiaalle asianomistajalle seksuaalisia tekoja, jotka olivat olleet omiaan vahingoittamaan asianomistajan kehitystä, sekä saanut asianomistajan ryhtymään mainitunlaisiin tekoihin. Lisäksi vastaaja oli kaksi kertaa ollut sukupuoliyhteydessä asianomistajan kanssa. Syyksiluetut seksuaaliset teot olivat suutelua, ns. fritsujen tekemistä, rintojen nuolemista sekä asianomistajan käden viemistä vastaajan oman sukupuolielimen päälle. Sukupuoliyhteydet olivat tapahtuneet sormin asianomistajan sukupuolielimeen tunkeutumalla. Asianomistaja oli ilmaissut olevansa epävarma, että haluaako hän seksuaalista kanssakäymistä vastaajan kanssa, mutta vastaaja oli painostanut asianomistajaa saaden tämän taipumaan tahtoonsa.

Vastaajana ollut nainen myönsi suutelun ja yhdellä kerralla tapahtuneen rintojen nuoleamisen/pussailun, mutta muutoin hän kiisti menetelleensä syytteessä väitetyllä tavalla. Vastaajan mukaan hänen ja asianomistajan välillä oli ollut tapailu-/seurustelusuhde ja kaikki oli tapahtunut yhteisymmärryksessä, ei painostaen. Vastaaja on katsonut, että koska hänen ja asianomistajan iässä ja/tai kypsytydessä ei ole ollut suurta eroa, asiaan tulisi soveltaa ns. rajoitussäännöstä, eikä kyseessä siten ole rikos, eikä ainakaan lapsen seksuaalisen hyväksikäytön törkeä tekemuoto.

Oikeudessa kuultiin asianomistajaa, vastaajaa ja kolmea todistajaa. Lisäksi asiassa esitettiin asianomistajaa koskeva lääkärinlausunto ja tapahtuma-aikainen valokuva sekä asianomistajan vastaajalle tapahtuma-aikaan kirjoittama kirje.

Esitetyn näytön perusteella käräjäoikeus katsoi ilman varteenotettavaa epäilyä näytetyksi, että vastaaja oli menetellyt syytteessä väitetyin tavoin.

Asianomistajan uskottava kertomus tapahtumista sitä tukevine muine näyttöineen oli vakuuttavampi kuin vastaajan kertomus sitä tukevine vähäisine näyttöineen. Asiassa ei tullut ilmi mitään syytä, miksi asianomistaja olisi kertonut tapahtumista totuutta vastaamattomasti. Edelleen kärjäoikeus katsoi, että asianosaisten välinen liian suuri ikä- ja kypsyysero sekä se, että vastaaja oli vaikuttanut asianomistajan tahdonmuodostukseen epäasiallisesti, esti rajoitussäännöksen soveltamisen. Vielä kärjäoikeus katsoi kyse olevan nimenomaan lapsen seksuaalisen hyväksikäytön törkeästä tekemuodosta.

Kärjäoikeus tuomitsi vastaajan syyksiluetusta rikoksesta 1 vuoden yhdeksän 9 kuukauden pituiseen ehdolliseen vankeuteen ja sen ohessa 70 tunnin yhdyskuntapalvelurangaistukseen. Lisäksi vastaaja tuomittiin maksamaan asianomistajalle korvauksena loukkauksen aiheuttamasta kärsimyksestä asianomistajan vaatima 5000 euroa, korvauksen tilapäisestä haitasta asianomistajan vaatima 5000 euroa sekä kulujen korvauksena 2500 euroa (vaadittu määrä oli 3.319,89 euroa). Lisäksi vastaaja veloitettiin suorittamaan valtiolle rikosuhrimaksu 80 euroa ja todistelukustannukset 213,10 euroa sekä asianomistajan oikeudenkäyntiavustajalle valtion varoista maksettava palkkio 3.747,93 euroa ja osa omalle puolustajalleen valtion varoista maksettavasta palkkiosta eli 2.686,85 euroa.

Koska kyse oli alaikäiseen henkilöön kohdistuneesta seksuaalirikoksesta, ja koska asian yhteydessä käsiteltiin erityisen arkaluonteisia tietoja asianomistajan yksityiselämään ja terveydentilaan sekä vastaajan terveydentilaan liittyvistä seikoista, asia käsiteltiin yleisön läsnä olematta ja asianomistajan henkilöllisyys, kaikki oikeudenkäyntiasiakirjat sekä tuomio kokonaisuudessaan määrättiin salassa pidettäviksi.

Kärjäoikeus käsitteli ja ratkaisi asian lautakuntakokoonpanossa.

Ratkaisu oli yksimielinen.

Kärjätuomari Paula Isojärvi